

Nils och Peo Bergman, sexton och åtta år som travsällskapets ordförande

Nils Bergman var ordförande för Norrbottens Travsällskap 1954 - 1970. Brorsan Peo (Per Olof) Bergman 1975 - 1983.

Klart att det brödraparet betydde mycket för Torpgårdans utveckling och kurs mot den moderna anläggning travbanan är idag. Bröderna var också framgångsrika som hästägare. Nils under ägar namnet Stall Gruff.

Minns hästar som Major Day, Baron Gruff, Dahlia Day, Tanja och Occarina bland flera andra. T Peo Bergman hann äga betydligt flera. Runt 90 stycken faktiskt.

Peo köpte och sålde en hel del men var även en flitigt startande och många gånger vinnande amatörkusk bakom egna hästar.

-Nisse "gifte" sig med sina hästar. Köpte och behöll dem karriären ut. Det gjorde aldrig jag, förklarade Peo i en intervju. Dessutom gillade jag att tävla. Trots att många påstod att jag var den sämsta av alla kuskar vann jag 63 lopp.

-Med Lionel (e. Lion Scott - Italia) var jag segerrikast i hela landet 1965. Han vann 17 lopp det året. Två för Nils Öhman och 15 med mig i sulkyn, berättade Peo också. Jag gav 12.000 kronor för honom osett. Jag minns att jag blev väldigt tveksam om det var någon bra affär, när det ur hästfinkan tumlade ut en stor drummel till häst och landade på skallen i snödrivan.

Skjut den jäkeln

Isolain (e. Lion Scott) var också trevligt att vara ägare till. Minns en gång när Gösta Nordin körde honom på Solvalla och med upploppet kvar ledde Nagasaki och "Pjätten" Lindblom före Isolain. "Skjut den jäkeln", tänkte jag om Nagasaki. Sekunden efteråt galopperade han hejdlöst och Isolain vann till 12 gånger.

Jag var också god vän med flera solvallatränare. Stig "Alex" Alexandersson privattränare åt Stall Segerhuvu till exempel. Där fattade jag tycke för Inpass en av de tvååringar jag fick provköra för Alex.

-Den köper du aldrig under 25.000 kronor, påpekade Alex.

Jag ringde skeppsredare Wallenius och smickrade honom rejält genom att berätta att jag tyckte hans hästar var toppfina och hans uppfödning av högsta klass. "Men skeppsredaren, jag är en fattig norrlänning med 8.000 kronor i plånboken. Kan jag få köpa Inpass för den summan trots att jag vet att hon är värd det flerdubbla"...

-Vi säger så Bergman, sade Wallenius efter en stund.

Travintresset hos Nils och Peo väcktes tidigt. Redan premiäråret 1944 fanns bröderna med.

-Fattas bara annat. Första dagen körde jag ett lopp och andra tävlingsdagen lyckades jag vinna med vårt kallblod Forssa, minns Peo också.

Nils och Peo finns inte längre bland oss. Peo dog så sent som i mars 2005, 89 år fyllda. Debattglad var han alltid och åsikter saknades inte heller. Bland annat hade han synpunkter på Torpgårdans första riktigt "stora" travare, kallblodet Gilldor.

-Gilldor hade talang men var mera en träningsprodukt. Ofta felaktigt körd i loppet och blev litet trött på slutet av sin karriär. Jag menar att Orionpojken (Orion - Dolly) som härjade som mest i prislistorna i senare delen av 1940-talet var en lika stor begåvning.

Fötter som dasslock

Orionpojken var en elak jäkel, stor och kraftig med fötter som dasslock. Banan då var på intet sätt jämförbar med dagens. Ibland var den så tung att du dränkte hästen om du försökte köra på innerspåret men Orionpojken med sina stora fötter skönk aldrig ner i dyngan. Han tog tio raka segrar för Bernhard Wennberg vill jag minnas.

Nils och Peo ärvde Luleå Ångbryggeri av fadern och Nisse köpte ut Peo som istället fortsatte att jobba i företaget som "drickautkörare".

I samband med Elitloppet 1969 kom världens kuskelit till Torpgården. På bilden ser vi travsällskapets ordförande Nils Bergman och sulkylegenden Delvin Miller.

V5-loppen hade sedan spelet infördes 1960 körts från lopp 1 - 5. Från och med 1974, som lopp 2 - 6. "Ett grepp som borde öka V5-omsättningen", hoppades man.

Torpgården firade sina 30 år 1974 och sekreterare Kurt Gradling lovade att det inte skulle gå spårlost förbi. STC:s ordförande Gösta Valentin uppskattade i ett tal det förutseende Norrbottens Travsällskap visat genom att söka samarbete med Skelleftestravet och Umåker.

1974 erbjöds Mats Furberg att bli privattränare för Stall HAK på Solvalla. "Fubben" trivdes inte med storstadsjaktet utan reste hem igen. Med bara tre hästar i träning räknade han inte med att kunna försvara champion titeln.

Gustaf Hallén hade 17 hästar i träning 1974. Kjell Bourwall tränade 12 hästar och Assar Karlsson åtta. Stig Lindmarks Boden-filial sköttes av Harriet Nyberg.

1974 ersatte "Polcirkelpriset" Varmblodiga Utslagningsloppet. First Boy och Stig H Johansson löste sina uppgifter på bästa sätt och segrade i både försök och i final.

Björnkampspremiär

I augusti 1974 kördes kuskmatchen "Björnkampen" för första gången. Gustaf Hallén och Kjell Bourwall, mötte Skellefteås Stig Lindmark och Åbys trio Olle Goop, Lennart Stjernlöf och Olle Elfstrand samt Solvallas Sten Helt, Gunnar Nordin och Berndt Lindstedt. Berndt "Osten" Lindstedt totalsegrade och fick det första björnsputet.

Tävlingsdagens stora prestation gjorde dock Greivin som nu kördes av Gustaf Hallén. Full fart hela vägen och trots en galopp på sista långsidan noterade han nytt svenskt rekord för fyraåriga hingstar med 1.31,3.

Nisse ordförande 1954

Nils Bergman efterträdde Gabriel Johansson som ordförande i Norrbottens Travsällskap 1954.

Under Nils tid på ordförandeposten infördes V5-spelet på "Gärden" med allt vad det förde med sig av omsättningsökning och framtidstro. Även om det tog sin tid att etablera spelet bland publiken.

Ett flertal nödvändiga insatser som asfaltering av publikplatserna och ombyggnad av publikentren skedde under Nils Bergmans ledning.

1965 användes startbilen för första gången i Boden och 1967 glasades läktaren in och försågs med värme.

Under Peo Bergmans ordförandetid byggdes tothallen (för under tre miljoner, ny malkamera inköptes och fotoceller ersatte startbanden.

Norrbottens Travsällskaps ordförande sedan 1943

1943-1944 John Rutkvist
1944-1946 H.A. Lundström
1946-1954 Gabriel Johansson
1954-1970 Nils Bergman
1970-1975 Owe Ericsson
1975-1983 P.O. Bergman
1983-1988 Börje Öhman
1988-1991 Lars I. Eriksson
1991-2003 Kurt Lendholm
2003 - Lars Olofsson

V5-spelet var ingen lysande affär för Norrbottens Travsällskap och travbanan när det kom.

-Det gick trögt att vänja publiken vid det nya spelet. Omsättningen höll sig runt 10.000 kronor, berättade Peo Bergman. Jag och ett par till i styrelsen var litet av föregångare till "Harry Boy". Vi skrev ut ett hundratal mindre system som vi sedan erbjöd publiken att lämna in.

Till Nils och Peo Bergmans privata umgänge kunde vi räkna in bröderna Gösta, Gunnar och Sören Nordin. En legendarisk brödratrio som gärna gästade Boden när tillfälle gavs.

Till vänster Peo Bergman. Intill Peo har vi Jan Bergström, fine travaren Olof Coran, Johan Melin från STC och Torpgårdans sportchef Kurt Gradling.

1950 gjorde varmlöden sin entre på Torpgården och både Nisse och Peo Bergman hörde till de tidiga hästägarna. Nisse bland annat som ägare till kapabla stoet Occarina. Gustaf Hallén tog 35 segrar med henne under åren 1954 - 59. Men det var nära att Occarinas segerparad brutits i sitt tidiga skede. Natten till den 13 april 1954 eldhärjades nämligen stallområdet på Torpgården och många hästar strök med.

-Vi bodde i Luleå Nisse och jag och vi snörde oss i bilen klockan fyra på morgonen när vi fick reda på att det brann i stallarna. Det var en hemsk syn som mötte oss men Occarina hade hållit sig lugn och lagt sig ner på stallgolvet och överlevt utan men, minns Peo Bergman.

Nils hade stor glädje av Occarina men gladdes säkert i lika hög grad av kapabla trion Major Day, Tanja och Dahlia Day som köptes på ett bräde 1958.

50.000 kronor för Major Day, Dahlia Day och Tanja - ingen dålig affär

-Brorsan och Gunnar Dahlén (Stall Luleå) satt och resonerade hemma en kväll då Gunnar erbjöd Nisse att köpa de tre helsyskonen (Court Day - Butterfly) Major Day, Tanja och Dahlia Day för den jämna summan 50.000 kr, berättade Peo Bergman vid ett samtal i slutet av 1990-talet.

Nisse lånade ur bryggeriets kassa och slog till direkt och sämre köp har vi hört talas om även om många ruskade på huvudet och kallade Nisse tokig.

Några dagar senare startade Major Day i Derbyt och slutade tvåa bakom Illotar och Sören Nordin.

Förstapriset då var 30.000 kronor och Major Day tjänade 12.000 kronor. Inte mycket pengar men en mer än hygglig första avbetalning.

Major Day var en riktig "vinstmaskin" och Gustaf Hallén vann inte mindre än 45 lopp med honom. Även Tanja och Dahlia Day - snabbloppsmärr hos Gösta Nordin och stamtande i Elitloppet 1962 - men framför allt Baron Gruff var några av Nisse Bergmans stjärntravare.

Amatörtränade slagträn

- Att Gustaf Hallén har stått ut med alla amatörtränade "slagträn" han kört genom åren, funderade Peo vidare. Trots de dispyter jag haft med Gustaf, så var han en suverän travtränare och en gentleman som aldrig pratade skit om travsällskapets styrelse eller om banan.

Som kusk var Gustaf också suverän. Framför allt bakom kallbloden. Som finishkusk är det dock ingen som matchar Stig Lindmark.

Nils Bergman lämnade över ordförandeskapet till Owe Eriksson 1970 och fem år senare var det Peo Bergmans tur att under de kommande åtta åren leda Norrbottens Travsällskap.

-Av olika anledningar var finanserna körda i botten och vi hade inte ens pengar till lön åt sportchefen Kurt Gradling, påpekade Peo. Jag fick börja med att åka ner till Stockholm och till ATG på Kungsgatan för att försöka låna ihop till det nödvändigaste. När jag lämnade över ordförandeklubban 1983 så gjorde jag det med över 600.000 kronor i kassalådan, avslutade Peo Bergman nöjd.

Nedläggningshotet undanröjt

"Hotet om Torpgårdans eventuella nedläggning verkar överständat. Åtminstone för det närmaste decenniet. ATG:s beviljande av investeringen i den nya tototon tyder på detta", ansåg NSD inför årspremiären 1975.

Vid Norrbottens Travhästägares årsmöte lovade ATG:s vd Gert Lindberg att komma upp till Boden för att informera i denna och andra aktuella travfrågor.

Elektronisk toto

Till årspremiären togs den nya "elektroniska tototon" i bruk.

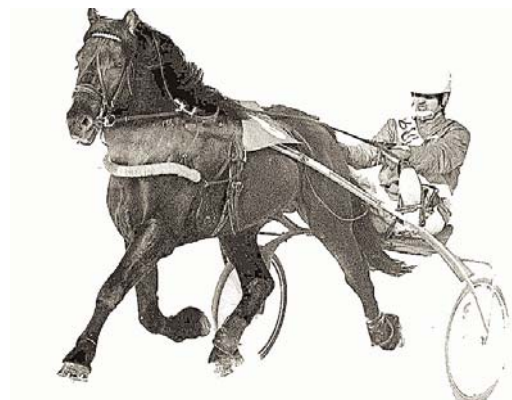
-Vi har tillsammans med Skelleftegravet och Umåker inköpt en elektronisk totoanläggning. Kassaapparaterna har vi också gemensamt och dessa fraktas mellan banorna i en specialbyggd buss, förklarade sekreterare Kurt Gradling. Investeringskostnaden för vår del ligger runt 750.000 kronor och har möjliggjorts genom ett tillmötesgående från ATG:s sida men sedan kommer driftkostnaderna till.

Ett stort problem för banans vidare utveckling var de små startfälten som dessutom till största del innehöll samma hästar tävlingsdag efter tävlingsdag. Hästägarnas ringa intresse att köpa nytt eller att anmäla stod säkert att finna i de små prissummor man tvingades hålla i Boden. Lägst i landet om man undantar "semesterbanan" Skrubbs utanför Visby.

Bodentravet körde endast 23 tävlingsdagar 1975. En minskning med tre. Anledningen var den nya totoskalans konstruktion. Det lönade sig inte för banor av Bodens storlek att köra fler än 20 tävlingsdagar per år, konstaterade tidningarna.

Unghästfantomen Greivin tillhörde landets elit även som äldre

Som avelshingst blev Greivin far till ett knippe travare under 1.30. Till de främsta avkommorna räknar vi in Lovin 1,2 miljoner kronor, Greihard 788 000 kronor och Tellus K. 700 000 kronor.

Greivin var uppfödd av Lim-Olle Danielsson i Malung.

- När han var en månad gammal köpte jag honom, berättar Ove "Buller" Johansson i Buddbyn. Jag betalade 4.000 kronor för honom 1970 och det var mycket pengar då.

Greivin startade sex gånger med lika många segrar som treåring och slog sitt första svenska rekord i maj då han

travade 1.39,4. Senare vann han Årjängs Stora Treåringspris och putsade svenska rekordet till 1.36,8.

Som fyraåring rankades Greivin som årgångens topptravare tillsammans med Mjösbest.

- Han förlorade ett par lopp det året, minns Ove Johansson. Gick förstås ett svenskt rekord också. På Hagmyren travade han 1.30,5 vid seger. Hade han inte felat 500 kvar hade han travat under 1.30, sade Gustaf Hallén som körde hingsten. Den klart bästa nordsvensk jag suttit bakom, tyckte Gustaf också.

Kallblods-Derbyt vann han inte. Greivin hade då fått stå över några jobb på grund av förkylning och tvingades ge sig mot Mjösbest på upploppet.

Greivin höll hög klass även som äldre och slog samtliga landets bästa i rasen.

Meritlistan duger. Seger i "Jon Olssons Minneslopp" på Bollnäs mot svenska och norska eliten tre gånger. Seger i "Solos Lopp" på Åby och i "Östersunds Stora Pris". Seger på Solvalla och rikstotosegrar på Hagmyren, Bergsåker, Östersund och Skelleftegravet. 1982 sålde Ove Johansson Greivin söderut till Gävle och 19 år gammal dog hingsten genom en olyckshändelse. Då uthyrde till Norge.

Greivin
hingst f. 1970 e. Greitind - Solpava 185 starter, 65 segrar
1.26,9 - 361 125 kronor

Lennart Nordströms tre premiärsegrar Årspremiären 1975 "stals" av amatören Lennart Nordström som fixade tre V5-segrar och en andraplacing. Lennart vann med Pennicka, Calle Boy och med Måns Kismet.

Premiär även för den nya totoanläggning-
en som fungerade hur bra som helst.

"Här har jag en riktigt bra travare", sade Börje "Krögarn" Johansson om Jupiter redan 1975. Då var Jupiter tre år och hade nyligen inlett sin karriär. Här tar han en av sina många segrar för Jens Nilsson.

- Jag har banans bästa varmblodiga treåring i Jupiter, sade Börje "Krögarn" Johansson. STC-loppet nästa helg ser jag fram emot.

Loppet som Börje avsåg kördes i september. Där startade också sundsvallshästarna Dragon och Turi Girl för att i konkurrens med bland andra Alvino och Jupiter försöka lägga beslag på förstaprisets 7.000 kronor.

Det blev en säker seger för Dragon och Alf Jonsson medan de båda hemmahopp-
pen Jupiter och Alvino galopperade. Dragon ägdes av Bert Sjöblom, senare Bodentravets sportchef.

I Polcirkelpriset för kallblod tog Barry och Gustaf Hallén hand om den korta avdelningen. I det längre heatet var finske A.T.Mustio i ledningen medan Barry galopperade. Bestli och Egon Bystedt tog över på sista långsidan och höll säkert undan på 1.34,4. Barry kom starkt igen och tog andraplatsen och slutsegern.

Ola Hansson hade bara amatörlicens 1975. Detta hindrade honom inte från att ta två V5-segrar två tävlingsdagar i följd i mars. Med samma hästar, Lilian Mill och Kurt Master.

Söndagen 27 april var sju lopp var reserverade för varmbloden. "Skall de nordsvenskarna hästarna bort från travbanorna, undrade tidningarna.

-Nej, svarade hingsthållaren Rune Moberg. Jag tror på en framtid för kallbloden. Tyvärr är konkurrensen alltför hård i den lägsta klassen. Man måste kunna 1.50 eller bättre för att ha en chans till pengar. Något slag av kvallopp för att få bredd på tävlingsdeltagandet, skulle vara en lösning, ansåg Moberg.

1 maj-travet var en trevlig upplevelse för den lulebo som via ett system på 80 rader var ensam om att pricka in rätt V5-rad. Nära 15.000 kronor gav V5-vinnarna Bellås - Gullona - Lotta Klej - Steggrina - Quick Iran.

Kristi Himmelsfärdsdag var det dags igen. En vinnare fick 16.447 kronor sedan Pennicka - Ted - Oscar Court - Backemön - Henri Limit vunnit.

Polcirkelpriset 1975 såg bara sex hästar till start. Där spurtade Gibs Prolog och Sigge Reuter vassast av alla i första avdelningen till säker seger på 1.19,3. I andra avdelningen drog Stig Lindmark upp spurten med Dun Bunter på sista långsidan och segrade på 1.20,8. Gibs Prolog och Reuter tvåa vilket räckte för att säkra totalsegern.

I september raderade treåriga Kvisten och Hugo Ritola ut Greivins banrekord för treåriga hingstar. Landade på fin-fina 1.38,9.

I oktober gjorde kallblodsfantomen Sabin sin sista start på Torpgården. Sabin föll för åldersstrecket och hyllades av publiken.

Segerrikaste kuskar 1975

Stig Lindmark 26 segrar, Gustaf Hallén 23.

Snabbaste varmblod: Gibs Prolog 1.19,3.

Snabbaste nordsvensk: Sabin 1.29,7.

Bäst av amatörerna var Lennart Nordström med sina 17 segrar.

Inte bara vi har ekonomiska bekymmer

-Vi har ekonomiska bekymmer men trots detta är jag optimist, sade NTS ordförande Peo Bergman inför säsongen 1976.

Länets hästägare var på krigsstigen och talade om anmälningsstrejk.

-Styrelsen är helt på det klara med att de första som skall komma i åtanke när ekonomin blir bättre, är hästägarna. Trots att travet är en mångmiljonaffär är det idealisterna som drar det tyngsta lasset, sade Peo.

Det är inte bara småbanorna som har bekymmer. Solvalla har också sina problem och det pågår förhandlingar mellan STC, ATG och staten. Målet är en gynnsammare skatteskala för travet. Idag går 12 procent av tootomsättningen till staten. Plus 30 - 35 procent som toospelarna får betala i vinstskatt.

-Det är ett ekonomiskt vågspel att vara hästägare idag. Under de två senaste åren har kostnaderna skjutit i höjden med 20 procent, sade Signar Lindgren, ordförande i hästägareföreningen. Prishöjningen på Torpgården uppgår under samma tid till fem procent. För oss som tävlar på småbanor typ Torpgården är det nästan ett måste att träna hästen själv. Vill inte ATG sätta sig ner och förhandla kan det sluta med anmälningsstrejk. Då står ATG där med sitt V65 utan hästar men så långt hoppas jag inte att det skall gå.

För Torpgårdens del ansåg Signar att "det behövdes radikala grepp för att inte Torpgården skulle dö sotsdöden".

Vid årspremiären 1976 hörde de båda fyraåringarna, nordsvenske Kvisten och varmblodet Jupiter till de sportsliga topparna.

Kvisten nådde målet på goda 1.37,4 för Hugo Ritola medan Jupiter sänkte rekordet med tre sekunder till 1.21,1 för Jens Nilsson.

-Kvisten är hetsig och vill gärna galoppa om jag inte kör för fullt. Dessutom ville jag se hur fort han kunde gå, sade Hugo Ritola.

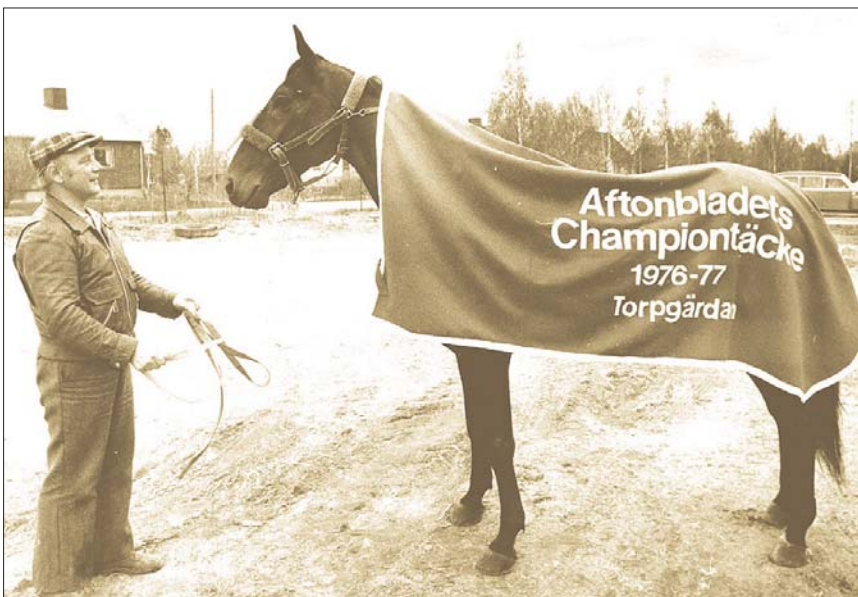
Far och son, pappa Lennart Nordström och sonen Stefan segrade båda premiärdagen. Lennart med Winnetou medan Stefan vann bakom Greve Gruff till spelbara 21,53.

Ola Hansson och Mats Rånlund nya tränare 1976

Under sommaren tog 31-åriga Ola Hansson steget fullt ut och blev travtränare på heltid. Ola hade haft travet som extraknäck vid sidan av jobbet på posten.

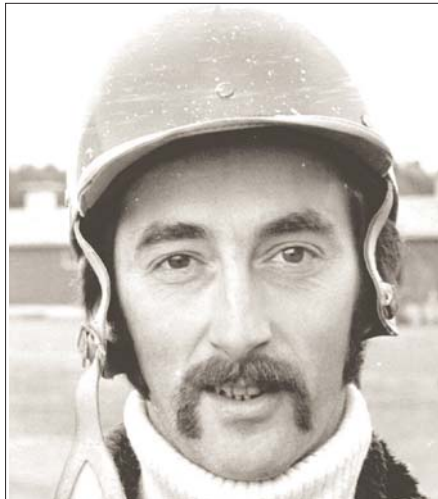
-Det ser mycket bättre ut idag än för bara ett par år sedan, tyckte Ola och pekade på de stora pengarna att köra om på V65.

1976 var Jupiter Torpgårdens representant i Aftonbladets Guldtäcke på Solvalla. På bilden ser vi Jupiter tillsammans med sin ägare och tränare Börje "Krögar'n" Johansson.

Ola höll undan, champion 1977

- Jag trivs jättebra med livet som proffs även om det ofta är mycket slitsamt. Nu handlar det om 60 timmars arbetsvecka, berättade Ola Hansson inför sin första "riktiga" säsong som proffstränare 1977.

Året innan tog Ola (bilden) med ett begränsat material runt 20 segrar. 1977 dubblade han segerantalet och blev även Torpgårdans champion.

Inför årspremiären hade Ola 13 hästar i stallet. Betydligt flera än tidigare.

- Det visar väl att hästägarna har förtroende för mig och för vad jag kan, hoppades han.

Tioåriga snabbloppsräven Nacondo (Adept - Conda) var det stora glädjämnet hos stall Hansson 1977.

- Bara man inte jobbar honom mellan starterna så håller han ihop.

Ola rivstartade också säsongen med att ta två segrar första dagen 13 mars.

- Kul, tyckte han. Jag startade två hästar ur stallet, Beatrice Kenny och Nacondo och båda vann.

Bosse Carlsson från Boden var glad som en speleman efter tävlingarna annandag påsk. Bosses hästar Dawson King och Skinfaxe vann båda två och i prispengar betydde det 3.400 kronor. "Man kan nog tänka sig att Bosse spelat någon krona också", gissade NSD.

17 april 1977 fick Torpgårdans publik vara med om ett jätteodds. 239,04 gav Kvikkman och Bertil Danielsson. 70 kronor var spelade på hästen och en spelare kunde kvittera ut 4.780 kronor efter att ha spelat 20 kronor vinnare.

Slarv av posten

I juli 1977 kunde vi läsa i NSD: "Idag är en mängd västerbottningar förbannade på postverket". Saken var den att posten i Skellefteå hade lagt sig till med ovanan att "tappa bort" förtidsspelet till Torpgården.

"Det är andra gången på två veckor som det händer. Spelarna får inte delta i spelet om inte insatsen hinner fram i tid utan får bara tillbaka sina insatser. Det är svårt att uppskatta förlusterna för spelarna men det torde ha funnits ett par V5:or och ett antal vinster på vinnare och plats senast", skrev NSD.

Sista lördagen i juli delade Torpgården V65-omgång med Mantorp. Drygt 4.000 besökare kom i det vackra sommarvädret och den totala omsättningen slutade först vid rekordomsättningen 632.562 kronor.

- En underbar travdag där allt flöt på bra, tyckte sällskapets ordförande P O Bergman. Nu hoppas vi förstås få V65 vid samma tidpunkt även nästa år.

De tre V65-loppen såg väntade vinnare i Dun Bunter, som galopperade i en ogiltig start men som gick felfritt när det gällde. Varvet kvar körde Stig Lindmark till spets och sedan var det "spel mot ett mål".

Brimsgutten tog i avdelning två över på upploppet och segrade närmast före Bestflickan och Steggrina. Evy Headlands seger i första avdelningen var mer oväntad. Hon styrdes ut från ledaryggen 400 kvar och travade sedan undan till lätt seger. Vann på 1.18,2 före länge ledande Pjervaja.

Ola i kuskmatch och med championat

Den 22 juli 1977 körde Torpgården sin 800:e tävlingsdag med en kuskmatch där Olle Goop, Leif Berggren, K G Fylking och P O Björklund hörde till de inbjudna. Ola Hansson segrade med Enac Rodney i första avdelningen, medan Olle Goop vann den andra med Jupiter och K G Fylking den sista avdelningen med Opus Red. Ola vann också kuskmatchen.

Årets champion blev Ola Hansson på 23 segrar. Olas framgångsrikaste hästar under säsongen var Nacondo, Oliver Dawson och Beatrice Kenny.

V65-premiär 1976

Claude Rollo första V65-vinnare

Torpgården stod tillsammans med Kalmar-travet värd för V65-omgången 10 april. En premiär med två varmbloodslopp och ett nordsvenskt.

"V65 -premiären en stor succé", tyckte en enig press.

Lockad av rikstoton sågs massor av nya ansikten på publikplatserna.

Genom V65 hade travsporten också tillförts nya och mera pengar. När Torpgården körde ett "vanligt" lopp delade man ut runt 3.500 kronor i prissumma. I varje rikstotolopp var prissumman minst 16.100 kronor.

En publik på c:a 2.500 personer hade mött upp och man spelade för över 400.000 kronor.

Ett rekord fick se sig slaget, i ett av loppen spelade man för 59.616 kronor.

I V65-premiären hade inte storfavoriten Dun Bunter sin bästa dag. Två galopper spolerade alla segerplaner. Claude Rollo och Lennart Nygren fick istället en drömlöpning i ryggen på ledande Ejco och fick nosen först kort före mål. Segertiden blygsamma 1.27,4 och oddset 5,69.

I andra V65-avdelningen tog Nina Worthy en klar och litet outsiderbetonad seger. Men inte utan dramatik då vinnaren störde Ego Flash till galopp på upploppet. Körande Carl Erik Carlsson fick en veckas avstängning.

I det tredje V65-loppet var vinnande nordsvensken River först redan efter ett varv och släppte sedan ingen konkurrent in på livet. River kördes av Elov Olsson och nådde tiden 1.38,5 till gladoddset 67,62.

Startlistan till Torpgårdans premiärlopp i V65 kan vara värd att minnas:

Ejco/Mats Furberg, Masquerade/Jan Ivan Eriksson, Dun Bunter/Stig Lindmark, Umerula/Jan Erik Eriksson, Assesor/Anders Lindqvist, Crown Rollax/Tord Nilsson, Revisorn/Ingvar Kerttu, Claude Rollo/Lennart Nygren, Parbleu/Ola Hansson, Lord Ferron/Kjell Bourwall, Mr Nixon/Ingemar Rehnfors, Sitting Bull/Gustaf Hallén.

Vid årspremiären i mars 1978 startade Gustaf Hallén i fem lopp. Segrade i tre och var tvåa i de två andra. Vinsterna togs med Arro Star och Hjogg inom V5 och med Annemön utanför V5-kupongen. Trots Gustafs V5-segrar var det bara en spelare som hade alla rätt på kupongen. 15.114 kronor var den raden värd och de stora rensarna var Lotta K./ Ulf Käll och Gilan/Bengt Lundström.

Avelsloppet i april till Granar och Rune Moberg som segrade efter en kort startgallopp. Efter felet travade Granar fort. Tog över efter 400 meter och segrade på 1.42,8 närmast före Greimon och Besti Lill.

Treåriga Big Song V. (Dawson - Sasa Song) var oberörd efter att ha vunnit ett STC-lopp på 1.23,3. Lasse Marklund tränade och Ola Hansson körde.
- Jag åker upp från Piteå till Ola en gång i veckan så han får ge "Biggen" ett snabbjobb. Det och skoningen får Ola sköta, allt annat klarar jag själv, sade Marklund.

Totalt spelades det för 809.202 kronor under V65-dagen 1978. Rekord förstas. Nordsvenske Böle Petter skrällvann till gladoddset 45,68 och satte färg på dagen. Limbo Häleryd och Håkan Hellerstedt tog en lätt seger i första V65-avdelningen. Starten i andra V65-loppet blev dramatisk när de båda favoriterna Surcouf Ministere och hemmahoppet Nic O Teen båda galopperade och tappade 40 meter. Men sedan blev det åka av.
-Bland det värsta jag varit med om, sade Stig Lindmark som körde Surcouf Ministere. 1.16 andra varvet.
Nic O Teen satte som trea nytt banrekord för fyraåriga hingstar med sina 1.18,6.

Storfavoriterna Dun Bunter och Stig Lindmark vann Torpgårdans 7.500:e lopp i juli 1978. Men fick jobba ordentligt för segern då Hampton och Bosse Worrnsjö hade ledningen med 20 meter halvvarvet kvar.

"För att ha råd att köra i Boden måste jag köra in en miljon"...

I april -79 kunde vi läsa att Stig Lindmark hade planer på att bojkotta Torpgården. Anledningen till missnöjet var i första hand de dryga böter Stig titt som tätt drabbats av.

- Jag känner mig förföljd. För att ha råd att köra i Boden måste jag ta in minst en miljon, förklarade Stig. I vår har jag fått böter för nästan allt jag gjort, medan andra kuskar klarat sig när de gjort samma saker. Man vill inte se mig som champion. Därför skall varken jag eller min lärling Mats Åke Nilsson starta i Boden. På V65-dagen lär vi dock bli tvungna. Då handlar det om så mycket pengar.

Krister nytt proffs

Under 1979 kunde Krister Nilsson kvittera ut proffstränarlansen på Torpgården. Efter 12 år som lärling på Solvalla för Krister under hösten -78 tillbaka hem till Boden för att vikariera för då sjukskrivne Mats Furberg och på den vägen blev det. På Solvalla jobbade Krister hos Berndt Lindstedt, Pelle Sundberg, Rune Nordin och Sigge Hedman. 1967 tog han sin första seger med Berndt Lindstedt-tränade Non Sine och 1976 vann han Trav & Galopprondens "Guldlockan".
I och med Krister fanns det fem proffstränare på Torpgården 1979. Ola Hansson, Gustaf Hallén, Assar Karlsson, Krister Nilsson och Mats Rånlund.

V65-omgången delades med Kalmar och Norrbottens Travsällskaps ordförande P-O Bergman hoppades på nytt omsättningsrekord. "Över miljonen ska vi, sade han. Och P-O fick rätt. Under V65-dagen spelades det för 1 075 511 kronor.

I V65-1 blev det en rejäl skräll då Vasal och Lennart Nygrens spurtade till en odripen seger på 1.20,7 och gav oddset 47,14 till sina anhängare. Dit hörde definitivt ägaren Jan Ola Bernhardsson från Umeå som förutom förstaprisets 14.000 kronor också hade en ensam V5:a där Vasal var spiken. Dessutom spelade Bernhardsson 500 kronor vinnare och lika mycket plats. En natt dagsförtjänst på 90.000.

Granar galopperade tyvärr bort sina möjligheter i V65-2. Loppet vanns nu av favoriten Viggo Best och Per Gustafsson.
Viggo Best fick tiden 1.31,2 och gav oddset 1,91. Två slutade Greivin på 1.28,8.

Polcirkelpriset kördes som V65-3 och här segrade Al Joe och Berth Johansson på 1.19,1 till oddset 3,95, närmast före Chompers/Hans Svensson och Hampton/Stig Lindmark. Alla tre på linje på målfotot.

Champion med sina 23 segrar blev än en gång Gustaf Hallén. Trots att det i början av säsongen inte såg särskilt ljus ut.
På väg mot championatet har Gustaf bland flera andra haft hjälp av fina nordsvenskarna Strimbost och Annemön och av varmblodet Laurits.
Under säsongen spelades det för 8,5 miljoner - en ökning med 1,6 miljoner kronor. Nu siktade styrelsen på att bygga en ny tidsenlig tothall.

Segetrion i V65-2 1979.
Viggo Best flankeras av pappa Hans Gustafsson, tränare och ägare och av kusken, sonen Per som sällan eller aldrig kör bort en vinstchans.

Slut på "Spänn banden"

Till premiären 1980 var den nya totohallen den stora nyheten för publiken. "Mycket modern och förberedd för kommande tekniska förändringar", skrev NSD.

1980 var det också slut på kommandoorden "Spänn banden". Till premiären började Torpgården nämligen att använda sig av fotoceller i starten. Till glädje för både kuskar och för startbandsrädda hästar. Torpgården fick också TV-övervakning av loppet. En kamera sattes upp i en 24 meter hög mast i "Sävastsvängen" och en kamera i en lägre mast i upploppets förlängning.

Tre av banans fem proffstränare 1980. Från vänster Assar Karlsson, Mats Ränlund och Mikko Manninen.

Fyra proffstränare fanns vid banan 1980. Gustaf Hallén, Assar Karlsson, Mats Ränlund och Krister Nilsson. Senare sällade sig också finske Mikko Manninen till den kvartetten. Mikko Manninen som vunnit runt 200 lopp är 32 år kom närmast från finska Rihimäki. -Jag vill prova något nytt. Det här är naturligtvis en liten chansning, ansåg Manninen, som inte kom att göra så stort väsen av sig under sin tid i Boden. Gustaf Hallén tyckte sig ha sin bästa häst i kallblodet Strimbäst. Assar Karlsson hoppades inför en hel del på Junapojken medan Mats Ränlund hade sitt ess i Nic O Teen. Mats sneglade också en del åt Kriteriet med sin lovande treåring Libertyle. Krister Nilsson hade 20 hästar i träning, av dem Show Me, lovande Keeneland, Vippo och Pergoletta.

Bittan och Ola i premiären

Premiären i mars 1980 hade sin stora vinnare i Bittan (e. Caleb). Ett femårigt sto som på sina fyra starter tagit tre segrar och en andraplats. Nu rullade hon över i en galopp och tappade runt 30 meter i första sväng och blev sedan utputtad i tredjespår. - Det var bara att köra till ledningen, sade Ola Hansson. Det är ingen som tar henne på en speed. Jag kan köra 1.10/300 med henne utan vidare. Det fanns mycket kvar i mål. Veckan efter vann Salto och Anders Henriksson till gladoddset 93,44 närmast före Nic O Teen och Earl Pelf.

Ännu högre odds, 148,72 delade Parvinn och Sixten Sandström ut i mitten av maj. Sixten fick böta 150 kronor "för störande rop" när han hejade fram sin häst.

I augusti visade träningslöftet Keeneland upp sig i ett STC-lopp. Trots tillägg satt Keeneland och Krister Nilsson i ledningen efter 500 meter och segern var närmast överlägsen.

Det var på tiden, tyckte Harald

21 september 1980 skrällde det ordentligt på Torpgården. Gustaf Halléns son Harald vann med Grand Abbey till oddset 169,31. Haralds andra seger någonsin. Den första tog han ett par år innan med Dean Harvester. "Det var på tiden att jag lyckades vinna igen", tyckte Harald förstäs.

Stig Lindmarks championat

Championatet blev Stig Lindmarks men titeln satt långt inne då Stig och Anders Lindqvist hade 20 segrar båda två inför sista loppet. Där blev Rango Tide som Anders körde diskad och Stig höll undan. -Det föll något från hjärtat när jag hörde att Anders var diskad, erkände Lindmark.

Två halva V65-dagar 1981

Den första redan i maj och den andra i oktober. Från årsskiftet kunde Torpgården presentera en ny proffstränare. Torsten Forssell från Piteå.

Torpgården tilldelades som sagt två halva V65-dagar 1981. Den första kördes 3 maj och Oki Boy och Berth Johansson segrade i V65-1. Men det kunde ha gått riktigt illa innan start. Oki Boy sparkade bakut och träffade Berth över handleden och var nära att även träffa huvudet.

V65-2 till Mr Speedcin och Per Åke Holmsten. Oddset hela 18,09. Zarella och Jan Erik Eriksson vann sedan V65-3 som också var årets upplaga av Polcirkelpriset.

Torpgårdans andra V65-dag 1981 kördes 10 oktober och delades med Mantorp. Tre V65-lopp som hade sina vinnare i Gibbs Boss/ Stig Lindmark, Mumlan/Kalle Halvarsson och Calle Rodney/ Åke Eriksson.

Gibbs Boss hade en mycket bekväm väg mot sin seger. Överlägset vunnet. Mumlans seger var inte lika enkel att förutse. Viggo Best hade greppet men stannade till en bit före linjen och det räckte för att Mumlan skulle ta sig förbi.

Calle Rodney och Åke Eriksson hade rest upp till Boden från Hagmyren och den resan lönade sig. Calle Rodney tog en lätt spurtvinst från andra utvärdigt.

Silver Speed hade en fin säsong 1981 med 11 segrar. I slutet av augusti startade Sven Olof Lundqvist sin häst i Svenskt Mästerskap på Åby men slutade då i det slagna fältet.

17 juli tog Gustaf Hallén sin 1500:e seger. Jubileumshästen var kapable Moulin Rogue som var ohotad från ledningen.

8.000 kronor vinnare var spelat på Bodentravaren Libertyle (K G Fylking körde) vid direktspelet på Torpgårdans restaurang när denne vann V65-finalerna på Åby i september. Oddset 6,47 förde med sig att man var tvungen att låna ur växelkassan på travbanan för att klara utbetalningarna.

Stig Lindmark vann hela 35 lopp i Boden 1981 och blev banans champion.

Travbanornas hästar drabbas av och till av olika virussjukdomar. 1983 grasserade ett s.k. "abortvirus" på Skellefte-travet.

Ett virus som slog till mot dräktiga ston i första hand men som även fick fäste hos unga hästar och då som en förlamnings-sjukdom.

Detta förde med sig att banveterinär Jan Krister Larsson utestängde hästar från Västerbotten under några veckor på våren och att Torpgården tävlade med hästar enbart från den egna råjongen.

Extradag och Repris-TV

Norrbottnens Travsällskap hade annars en del positivt att erbjuda inför säsongstarten 1983. Ett nytt gäststall med hade byggts och man hade tilldelats en extradag. V65-dagen 17 juli delades med Årjäng. Till tävlingarna 22 maj hade man hyrt in en startbil från Solänget.

Spelmöjligheter fanns numera även på läktaren och till hösten skulle en TV installeras så att publiken kunde se loppet i repris.

- Det vi närmast saknar är väl en tränare till, ansåg sportchefen Kurt Gradling.

Fyra proffstränare var knutna till Torpgården, Gustaf Hallén, Krister Nilsson, Mats Rånlund och Torsten Forssell. Torsten hade till säsongstarten flyttat hem till Piteå med hela verksamheten.

Börje efterträdde Peo

Vid Norrbottens Travsällskaps årsmöte i maj 1983 lämnade Peo Bergman över ordförandeklubb-ban till Börje Öhman. Lämnade styrelsen gjorde också Uno Wikström och Lars Eriksson. Till styrelsen valdes istället Bertil Alm (vice ordförande), Stig Lindfors och Carin Ekbohm. Börje Öhman (bilden) firade också framgångar med sina hästar. Den 6 augusti vann Börje och hans Gilep Örn en V65-final på Solvalla. Oddset 78,01.

Mats Rånlund efter segern i "Guldtäcket". Tillsammans med hustru Anita och dottern Anneli på Alvinos rygg.

93,85 oddsrekord för Gustaf Hallén

Gustaf Hallén var oftast hårt bevakad av spelarna. Någon hundraoddsare lyckades han aldrig sätta dit.

I april 1982 var det förstas inte långt borta. Gustaf lyckades vinna med den under två säsonger segerlöse Strong Metall till knalloddsset 93,85.

Alvino och Mats Rånlund vann Championtacket

Mats Rånlund var mycket framgångsrik vid sina gästspel på Umåker. Så framgångsrik att Mats och pappa Axels Alvino blev Umåkers representanter när Aftonbladets Championtäcke skulle avgöras på Solvalla i juli.

Där imponerade 10-årige Alvino väldeliga. Vann både försök och final och närmast lågflög i spåren sista 700 i finalen. Till säker seger på 1.17,0 före Dante Step och Stinget. Segerpremien rejäla 70.000 kronor.

1982 delade Torpgården V65-omgången med Åmål. Några gästande kuskar och tränare söderifrån sågs inte till men väl de bästa från Norrlandsbanorna.

Al Joe i Guld

Berth Johanssons nyblivne miljonär Al Joe var storfavorit i gulddivisionen (Polcirke Ipriset) och vann också utan problem. Oddset 1.28.

Nästan lika stor favorit var Digar Gundalf och Jan Erik Erikson i V65-2. Digar Gundalf defilerade från start till mål. Lätt vunnet före hemmaduon Sus Vic/ Torsten Forssell och Libertye/ Mats Rånlund.

I det inledande V65-loppet triumferade Gibs Boss och Ola Hansson. Ola tryckte sig till spets i första sväng och drog sedan i tufft tempo. Noon Evlinge försökte utmana men fick nöja sig med andraplatsen före Blazing Key/Gustaf Hallén. Gibs Boss gav goda oddset 13,97 medan favoriten Tim Caleb/Stig Söderström galopperade bort sina möjligheter. Utanför kupongen vann sedan nordsvenske Mumlan en tät slutstrid i ett rikstotolopp över Hambest.

Klassige Nic O'Teen var på gång efter en långvarig skada. Medan Opus Red, efter en tid hos Jan Erik Erikson i Umeå var tillbaka i Boden igen.

Stig Lindmark årets champion på 29 segrar. Fyra segrar före Gustaf Hallén. Anders Lindqvist vann NSD-priset för tredje året i följd. Nu med Spring Turf.

- Den här dagen kunde verkligen ha börjat bättre, sade sekreterare Kurt Gradling sedan han kommit till travbanan V65-dagens morgon och upptäckt att dynamitarter inte bara sprängt kassaskåpet utan även halva sekretariatet.

Tusende bodensegern för Gustaf

I maj -84 tog Gustaf Hallén sin tusende seger på Bodentravet. Segerhästen var nordsvenske Remprinsen.

Gustaf fick naturligtvis både stora och varma applåder i segerdefileringen.

- Jag har ett år kvar till pensionen och tar en dag i taget numera, sade Gustaf. Men det är klart, jag har flera fina treåringar i stallet som jag gärna vill träna och matcha fram under några säsonger.

Premiären 4 mars 1984 såg en V5-omsättning på över 100.000 kronor. Sedan Wilmadot och Rune Larsson (bilden) segrat till oddset 25,46 fick elva vinnare hyfsade 6.309 kronor. Jan Ove Wennbergs 12-årige Key Boy var något av "vårens häst" med sina tre raka segrar, varav en på Skel-

leftetravet. Den första vinsten i raden en rejäl överraskningsseger till gladoddset 54,39.

- Javisst. I sista kurvan höjtade jag till Stig Lindmark "att nu skall du få se på en riktig skräll", sade Jan Ove i segerintervjuen.

Miraya och Torsten Forssell skrällvinnare

Bodentravets V65-dag i juli delades med Kalmar. Gunnel Fredriksson, då amatör startade Rodab i första avdelningen och tyckte att det var kul att få köra mot de "stora pojarna".

Miraya och Torsten Forssell vann loppet till gladoddset 38,01.

- Inte trodde jag på någon större chans men på sista långsidan började jag förstå att något var på gång, sade Torsten. Miraya satt nämligen i spets från start till mål och de väntade attackerna uteblev.

Kallblodsloppet, V65-2 vanns av Ångstagutt och Karl Halvarsson före Skarvar och Barrison. Den senare kördes av Gustaf Hallén och attackerade i Skarvars rygg på sista långsidan men räckte inte till för dagen.

V65-3 var också årets upplaga av Polcirkelpriset. Utskrivet för Silverdivisionen. Le Grand Moulin och Lasse Lindberg segrade sedan de tagit spets efter 300 meter och därefter dragit undan i hårt tempo. Tvåa Worthy Roy och trea Mojje V.

Bodentravet delade en V65-omgång med Kalmar även i slutet av oktober. Ingen höjdare vare sig sportsligt eller publikt. Dåligt väder och halkiga vägar gjorde att den stora publiken uteblev. De tre V65-loppen hade sina vinnare i Pretty Pride och Einar Magnusson, i Dox och Alf Jonsson och i Kullehus Janow, körd av Olle "Lappen" Lindqvist.

Gustaf Hallén säkrade championatet den 24 september då han vann fyra lopp.

- Det flyter på rätt fint, instämde han också.

Av de fyra dagssegrarna gladde kanske vinsten med Skate i Hästägarekannan mest. Segerraden inledde Gustaf Hallén bakom Micke Norke och fortsatte sedan med kallblodet Barrisa och med Major Rogue som enkelt vann ett sprinterlopp, trots tillägg.

Elitpokalen till Oki Rogue

Elitpokalen kördes i början av oktober och slutade i en lätt seger för Oki Rogue och John Byström. Efter ledning hela vägen. Oki Rogue gav favoritoddset 2,85 men sedan Blues Ting och Tommy Nyberg vunnit till 20,72, Dawson King och Anders Lindqvist till 7,22 och Biljett och Harald Hallén till 8,05 så räckte det med fyra rätt på V5.

Key Boy gjorde sin sista start vid årsavslutningen 1984 och gjorde det med en seger.

- Det är naturligtvis trist att han måste sluta men det är samtidigt kul att han fick göra det med en vinst, tyckte ägaren, tränaren och kuskén Jan Ove Wennberg.

Inga Skellefetränare på vårt område... 1985 hade Ola Hansson planer på att sätta upp en träningsfilial hos Lasse Marklund i Höglandsnäs.

Bodentravet gick emot.

- Vi kommer inte att ge tillstånd till att Ola och Lasse Marklund sätter upp en träningscamp i vår region, sade banans sekreterare Kurt Gradling. Ingen Skellefetränare får licens på vårt område.

Lasse Marklund hade en så kallad B-licens (amatör) på den tiden.

- Vill han sätta upp en träningscamp så måste han också vara anställd och får söka en lärlingslicens hos någon Bodentränare.

STC:s Ulf Nordin ville tillstyrka samarbetet. Sa:

- Om en tränare vill expandera så gynnar det sporten totalt. Jag tror att det slutar med att Ola Hansson får sin träningscamp.

1985 slutade Jens Nilsson och Dart Ilit på en andraplats i Amatör-SM på Gävletravet.

Trots det fick han representera Sverige i Europamästerskapet i Belgien.

- Där körde vi på två olika banor, berättade Jens. Fyra lopp med lottade hästar och det var inte några dåliga hästar heller. Jag vann två lopp och kom tvåa i ett och det räckte gott för att jag skulle vinna.

1 Juli 1985 sällade sig Ove A Lindqvist och Stig Bourwall till Bodentravets tränarkår. Både Ove A och Stig hade då till större delen verkat på Umåker. Stig som proffstränare sedan 1980 och Ove A som amatör.